

Τα αρχαία Ελληνικά στην Ευρώπη (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Ιουλίου 15, 2017

Πρόσφατα, στην Έφημερίδα «Έστία» (24-5-2017) δημοσιεύθηκε άρθρο με τίτλο «Στήν Γαλλία έπενδύουν στά Αρχαία Έλληνικά». Στο άρθρο αυτό έπισημαίνεται τό ένδιαφέρον τών Εύρωπαίων γιά τά ΈΑρχαία Έλληνικά ως παράγοντα πολιτισμού.

Αφορμή γιά νά γραφή τό άρθρο είναι ότι ό νέος Υπουργός Παιδείας στήν Γαλλία, ύστερα από τίς πρόσφατες εκλογές, Ζάν-Μισέλ Μπλανκέ έξέφρασε τήν πρόθεσή του νά έπαναφέρει τίς «δίγλωσσες τάξεις» καί κυρίως «νά αξιοποιηθοϋν περισσότερο τά Λατινικά καί τά Αρχαία Έλληνικά, από τά όποια κατάγεται ό πολιτισμός μας», όπως είπε χαρακτηριστικά. Καί συνέχισε: «Πρέπει νά σταματήσουμε νά πιστεύουμε ότι αυτές οι σπουδές βαθαίνουν τίς κοινωνικές διαφορές. Είναι έργαλεία προωθήσεως γιά όλους». Είναι δέ χαρακτηριστικό ότι ό Υπουργός Παιδείας είναι πρώην Πρύτανης καί πρώην διευθυντής τής μεγαλύτερης Σχολής έμπορίου στόν κόσμο, τής ESSEC, έχει δέ ασχοληθί με εκπαιδευτικά ζητήματα.

Βέβαια, όπως γράφεται στό άρθρο αυτό, τό γεγονός δέν είναι μεμονωμένο στήν Ευρώπη, άφοϋ παρατηρείται μιά τάση γιά τήν προώθηση τής διδασκαλίας τών Αρχαίων Έλληνικών ως παράγοντα παιδείας καί πολιτισμού. Γιά παράδειγμα, τόν προηγούμενο Φεβρουάριο τρείς Γάλλοι διανοούμενοι (Έκδότης, Καθηγητής Κλασικής Φιλολογίας καί Καθηγήτρια Άγγλικής) πρότειναν νά υίοθετηθί ή Έλληνική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα τής Εύρωπαϊκής Ένωσης, «ως συμβολική άπάντηση στήν κρίση πού βιώνει τό εύρωπαϊκό οικοδόμημα». Αυτό τό αίτημα αίτιολογεΐται με τό σκεπτικό ότι ή Έλληνική γλώσσα «είναι μία γλώσσα, οι λέξεις τής όποίας άπηχοϋν σημασιολογικά, συναισθηματικά καί μοναδικά βαθειά νοήματα, τούτέστιν τήν αλήθεια τών πραγμάτων, ή όποία έπιβίωσε καί δέν λησμονήθηκε στήν πορεία».

Έπίσης, ύπενθυμίζεται ότι στήν Ρωσία, με άπόφαση τής Υπουργοϋ Παιδείας Όλγας Βασίλιεβα, ή Έλληνική γλώσσα πρέπει νά διδάσκεται ως ξένη γλώσσα σέ όλη τήν Έπικράτεια τής Ρωσικής όμοσπονδίας καί ήδη από τήν 1η Ιανουαρίου 2017 αυτή ή άπόφαση τέθηκε σέ ισχύ καί εφαρμόζεται στήν Ε' καί Στ' Δημοτικού, όπως καί στίς τρείς τάξεις τοϋ Γυμνασίου.

Πρέπει νά ληφθί ύπ' όψη ότι σέ όλες τίς Εύρωπαϊκές Χώρες ιδρύονται έδρες στά

Πανεπιστήμια τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας μέ ἰκανό ἀριθμό φοιτητῶν.

Εἶναι γεγονός ὅτι μέ τήν Ἑλληνική γλώσσα ἀνοίγεται ἕνα μεγάλο παράθυρο στό παρελθόν, στήν ἀρχαία ἑλληνική φιλοσοφία, τίς ἀρχαῖες τραγωδίες, ἀλλά καί στήν Χριστιανική Ἑλληνική γραμματεία, ὅπου συναντᾶ κανεῖς ἀμύθητο θησαυρό. Ἄν σκεφθῆ κανεῖς ὅτι, δυστυχῶς, κατά τίς μεταφράσεις τῶν κειμένων ἀπό τήν Ἑλληνική γλώσσα σέ ἄλλες γλώσσες γίνονται ἀκούσια ἤ ἐκούσια μεταφραστικά λάθη, πού ἀλλοιώνουν τό νόημα τῶν κειμένων, τότε καταλαβαίνει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο γιά κάθε ἐπιστήμονα νά διαβάζη τά κείμενα στήν πρωτότυπη Ἑλληνική γλώσσα.

Αὐτή ἡ γλωσσική ἐπανάσταση γίνεται στήν Εὐρώπη καί ἐμεῖς στήν Ἑλλάδα κάνουμε ἐπανάσταση γιά νά περιθωριοποιήσουμε τήν ἀρχαία Ἑλληνική γλώσσα. Αὐτό συνιστᾶ κατεδάφιση τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἀλλά εἶναι καί ἔκφραση τῆς νοοτροπίας μας.

(Πηγή: "[Εκκλησιαστική Παρέμβαση](#)")